

MIŁOSIĘDZIE BOŻE JEST DAREM OPATRZNOŚCI

Archiwalna pogadanka z dnia 19 kwietnia 1998 r. nadana przez O. Marcela Sokalskiego dnia 24 stycznia 2016 r.

Witam Was zacni Rodacy i miłe Rodaczki słowami: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Trwa Jubileuszowy Rok Miłosierdzia Bożego. Miłosierdzie Boże dominowało w doświadczeniu Boga u św. Siostry Faustyny prowadząc zawsze do odkrywania tajemnicy Bożej Opatrzności, która wyraża się przez obecność Boga w dziejach świata i w losie człowieka. Mimo nieszczęść i kataklizmów, mimo choroby i osobistych trudności z przekazywaniem orędzia miłosierdzia Siostra Faustyna ani przez chwilę nie zwątpiła w obecność Boga w świecie. Odkrywanie tej obecności przez Boże Miłosierdzie dodawało jej odwagi do działania i pewności, że jest na dobrej drodze. Miłosierdzie Boże, będąc „największym przymiotem Boga” jest kluczem do zrozumienia Opatrzności Bożej, kierującej światem i czuwającej nad ludźmi, którzy Mu ufają.

Ruch Apostolski Bożego Miłosierdzia zaczął się rozwijać już za życia siostry Faustyny.

Głównymi ośrodkami propagującymi kult miłosierdzia Bożego były: Wilno, klasztor Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie oraz Zgromadzenie Księżki Marianów w Stockbridge, MA, w USA. W 1996 roku uznano świątynię Miłosierdzia Bożego w Stockbridge za Narodowe Sanktuarium Bożego Miłosierdzia – National Shrine of Divine Mercy.

Dzisiaj marianie w Stockbridge poprzez swoją pracę w apostołacie i Narodowym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego szerzą orędzie Miłosiernego Pana na całym świecie.

Dzisiaj mamy archiwalny program Ojca Mariana Tolczyka, którego gościem był Ojciec Władysław Pełczyński, Marianin. Pogadankę zatytułował: „Miłosierdzie Boże jest darem Opatrzności”.

O. Marian Tolczyk: Witam Was Drodzy Rodacy i Miłe Rodaczki staropolskim: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Rok temu, w weekend po Wielkanocy udałem się z polonijną pielgrzymką do Narodowego Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Stockbridge, MA. W sobotni wieczór na Rajskim Wzgórzu, gdzie położone jest Sanktuarium, przywitał nas Ojciec Władysław Pełczyński – współzałożyciel tego ośrodka, znany na pewno wielu z Was z czasopisma „Róża Maryi” jako „Ojciec Józef”. Poproszony przez pielgrzymów opowiedział o niezwyklej historii tego sanktuarium, które z kawałka ziemi i maszyny do pisania rozwinęło się w prężny ośrodek wydawniczy, propagujący dziś orędzie Bożego Miłosierdzia na cały świat. Słuchając Ojca Władysława żalowałem wtedy, że nie ma możliwości, abyście i Wy mogli usłyszeć tę niezwykle opowieść. Postanowiłem jednak wrócić do Stockbridge z mikrofonem, aby Ojciec Pełczyński mógł na antenie Godziny Różańcowej dać świadectwo o tym, że „Miłosierdzie Boże jest Darem Opatrzności”.

O. Władysław Pełczyński MIC: Nasze Zgromadzenie OO. Marianów Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, które opiekuje się Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Stockbridge, MA wielokrotnie i na różne sposoby doświadczało opieki Opatrzności Bożej. Zgromadzenie, założone w XVII wieku przez Czcigodnego Sługę Bożego O. Stanisława Papczyńskiego, w drugiej połowie wieku XIX stanęło wobec widma kasacji. Po Powstaniu Styczniowym rząd rosyjski zabronił bowiem przyjmować nowych członków. Jednak w roku 1909, kiedy w Mariampolu na Litwie pozostał już tylko jeden żyjący Marianin, Opatrzność Boża przysłała Księdza Jerzego Matulewicza. On to za pozwoleniem Ojca Świętego Piusa X wstąpił do Zgromadzenia z planem odnowienia go. Złożył najpierw śluby zakonne na ręce O. Senkowskiego – ostatniego generała Marianów, po czym zaczął szukać nowych kandydatów i pisać im nową regułę życia. Odnowione Zgromadzenie poczęło się pięknie rozwijać w Polsce, na Litwie i na Łotwie.

O. Matulewicz został później biskupem Wilna na Litwie. Zmarł w roku 1926 jako Arcybiskup Wizytator Apostolski na Litwę. W roku 1987 został ogłoszony błogosławionym przez Ojca Świętego Jana Pawła II.

Działalność Marianów w Ameryce

Pierwsi Marianie przybyli do Ameryki z Litwy już w 1913 roku. Celem było podjęcie prowadzenia litewskich parafii, gdyż bardzo było wtedy potrzeba litewskich księży. Natomiast pierwsi ojcowie z Polski przybyli w roku 1922. Przez ponad 10 lat podróżowali z parafii do parafii, gdzie pomagali w pracach duszpasterskich, prowadzili misje parafialne oraz głosili rekolekcje i dni skupienia do polskich sióstr zakonnych. W roku 1926, przy okazji przyjazdu na Kongres Eucharystyczny w Chicago, nasz Odnowiciel, Arcybiskup Jerzy Matulewicz, odbył wizytację litewskich domów mariańskich. W tym czasie spotkał się też z dwoma polskimi księżmi i zaproponował im założenie Polskiego Domu Misyjnego w Ameryce. Zrealizowano to jednak dopiero w 1932 roku, kiedy otworzony został pierwszy dom polskich Marianów przy Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie. Dom ten miał służyć jako ośrodek dla misjonarzy, a zarazem jako dom dla kandydatów do nowicjatu. Ci po złożeniu ślubów mogli uczęszczać do kolegium i seminarium na Uniwersytecie. Ten stan trwał do roku 1943. Kiedy już dwóch kapłanów było wyświęconych w Waszyngtonie i kiedy było za ciasno z racji zwiększenia się liczby kandydatów do Zgromadzenia, powstała myśl, by znaleźć gdzieś obiekt poza miastem na nowicjat.

Powstanie ośrodka w Stockbridge

Polecono mi, bym pojechał w moje rodzinne strony do stanu Massachusetts, aby tam znaleźć jakieś miejsce na dom nowicjatu. I tu właśnie doświadczyłem namacalnie działanie Opatrzności Bożej. W krótkim czasie po przybyciu do domu moich rodziców w Adams, MA z pomocą Ks. Walentego Teclawa z Pittsfield, MA znalazłem dom w Stockbridge, MA z 50 akrami ziemi. Jednak nie mieliśmy funduszy na kupno nowej posiadłości. Mimo to dom i teren nabyliśmy z pomocą Opatrzności Bożej, która przysłała dobrych i ofiarnych ludzi.

Ośrodek kultu Miłosierdzia Bożego

Był rok 1941, kiedy nasz współbrat O. Józef Jarzębowski przywiózł wiadomości z Polski o objawieniach Siostry Faustyny o Miłosierdziu Bożym, które miała od roku 1931 do swojej śmierci w 1938 roku. O. Józef uciekając z ogarniętej wojną Polski zatrzymał się w Wilnie. Tam spotkał Ks. Michała Sopoćko, spowiednika Siostry Faustyny, który przekazał mu orędzie o Miłosierdziu Bożym i prosił go, aby mówił o objawieniach siostry Faustyny i o nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego wszędzie, gdziekolwiek się znajdzie. O. Jarzębowski zawsze podkreślał, że cudem przywiózł orędzie o Miłosierdziu Bożym do Ameryki przez Rosję, Syberię, Japonię i Pacyfik w maju 1941 roku.

Nasze Zgromadzenie bardzo się zainteresowało tymi objawieniami. Zaczęliśmy pisać o nich w naszych czasopismach i mówić podczas rekolekcji i misji. Powstały w roku 1944 nasz dom zakonny w Stockbridge stał się od samego początku ośrodkiem propagującym na szerszą skalę prywatne objawienia Siostry Faustyny i nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego, podane jej było przez Pana Jezusa w tych objawieniach. Obrazki, koronki i nowenny do Miłosierdzia Bożego były wysyłane z naszego Apostolatu Miłosierdzia Bożego w Stockbridge, nie tylko na całą Amerykę i Europę ale nawet do Afryki, Indii, Ameryki Południowej oraz na Bliski i Daleki Wschód. Wkrótce też grupy pielgrzymów poczęły przybywać do Stockbridge na Niedzielę Przewodnią, która z polecenia Pana Jezusa miała być świętem Miłosierdzia Bożego.

Trudności i rozwój

Mogłoby się wydawać, że Opatrzność Boża odwróciła się od dopiero co zaczętego dzieła, kiedy w 1959 roku Kongregacja Świętego Oficjum w Rzymie zabroniła propagowania nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego według objawień S. Faustyny. Nasz Apostolat zastosował się do tego dekretu. Przez niemal dwadzieścia lat dalej rozszerzaliśmy kult Miłosierdzia Bożego, opierając się jednak tylko na nauce Pisma świętego i tradycji Kościoła o niezgłębionym Miłosierdziu Bożym.

Ten czas posłużył także do rozwoju polskich domów mariańskich w Ameryce, które utworzyły oddzielną prowincję w roku 1948 pod wezwaniem Świętego Stanisława Kostki z domem prowincjonalnym w Stockbridge, do pomocy w rozwoju Zgromadzenia w Anglii i Portugalii oraz niesienia pomocy naszym mariańskim misjom w Brazylii i Rwandzie. [...].

Narodowe Sanktuarium Miłosierdzia Bożego

Po usunięciu dekretu w 1978 roku, głównie za staraniem hierarchii w Polsce, wróciliśmy do dawnego sposobu rozszerzania nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego. Dzisiaj w Stockbridge mamy międzynarodowe biuro Miłosierdzia Bożego i docieramy z naszymi drukami do prawie wszystkich zakątków świata. Kilka lat temu nasz kościół został ogłoszony przez Konferencję Biskupów Amerykańskich Narodowym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. W tym czasie Ojciec Święty Jan Paweł II przesłał nam swoje błogosławieństwo papieskie i pozwolił używać jego imienia w tytule Instytutu Miłosierdzia Bożego. W Polsce święto Miłosierdzia Bożego w Niedzielę Przewodnią zostało zaaprobowane przez Ojca Świętego, dlatego staramy się, aby to święto było też ustanowione w Ameryce. W lipcu 1997 roku kilkunastu biskupów z Kardynałem Bernardem Law z Bostonu zebrało się w Stockbridge w celu rozpoczęcia starań o ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego w Ameryce. Jednak nie tylko biskupi amerykańscy żywo interesują się tym nabożeństwem.

Rokrocznie w Niedzielę Miłosierdzia Bożego na Rajskim Wzgórzu (Eden Hill), jak zwiemy naszą posiadłość, zbiera się ponad 15 tysięcy ludzi. Są wśród nich liczne grupy Polaków, Haitańczycy i czarni Amerykanie, imigranci z Filipin, Meksyku oraz pielgrzymi z Kanady. Tak kult Miłosierdzia Bożego, w którego propagowaniu Opatrzność Boża wybrała sobie szczególnie Polaków, dziś rozszerza się na wszystkie narody i języki świata.

O. Marcel: Jak wiecie trwa w Kościele Nadzwyczajny Jubileuszowy Rok Miłosierdzia Bożego. Papież prosi aby:

W tym Roku Jubileuszowym Kościół stał się echem Słowa Boga, które brzmi mocno i przekonująco jako słowo i jako gest przebaczenia, wsparcia, pomocy, miłości. Niech się nie zmęczy nigdy ofiarowaniem miłosierdzia i niech będzie zawsze cierpliwy w umacnianiu i przebaczeniu. Kościół niech się stanie głosem każdego mężczyzny i każdej kobiety, niech powtarza z ufnością i bez ustanku: «Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków» (Ps 25[24], 6).

W naszych programach łączmy się wszyscy w specjalnej modlitwie:

„Panie Jezu Chryste, Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłosierni, jak Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jęgo. Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza, a nierządnicę i Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach stworzonych. Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie, a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju.

Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je wypowiedział do każdego nas: O, gdybyś знаła dar Boży!

Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego, Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie i miłosierdzie: spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie, swojego Pana zmartwychwstałego i uwielbionego.

Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to, aby mogli okazywać słuszne współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy i błędzie niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana oraz doświadcza przebaczenia od Boga.

Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jęgo namaszczeniem, aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana, a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim, głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym.

Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, Ciebie, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen”.